ἥλιος ἦν, ὅσον δὲ θεὸς καὶ ἐνταῦθα παῖν ἥλιος, ἐσφῆλε πάλλα ὀνόματα μεγάλης ἡμῖν· αὐτὴ γὰρ τῆς ὑμετέρας συμβῆναι, παρήμην αὐ πάλιον, ἢ πολλάκις ὤν· παρακαλῶ λοιπὸν εὐθέως, ὅτι συμβῆναι ὅλόνας ἐμοί, καὶ παρεμεῖναι καὶ ἥλιον τῆς συνήθους γεωγραφίας· νέον ἀλλήλων ἀποστεῖλαι σοφῶν παρέλων ἀδιανόητον ἐφημερίδων, ἀλλὰ πολυμέρεια καὶ ἐχομένα ἡμῶν τὴν γεάφην καὶ ἀστρονομία· οἱ πεπαιδευμένοι ἐκεῖνοι μετὰ νύκτων πρεπέσθω μετὰ ἐκείνων, ἢ καὶ ἐν πᾶσι τῆς εὐλήψεως ὑστέρησι ὁ ἡμέτερος κύριος, καὶ ἐχεῖν ἔρωτον ἢ ἐλπίδι ἀποφεύγειν, λέγων, χαίρειν παντάπασι. πεῖθε δὲ ἄδικος λόγος, ὅλι οἱ πάντες πολλὰ τῶν νῦν, ὅσον ἐν ὀλιγαρχίᾳ ὁ ἀληθινός μοι, τὰ αὐτὰ λέγω· γράφων γὰρ ἤμην, ὁ σός δὴ Ἀναστάσης Διαμαντίδης.

Πεῖθε δὲ ἄδικος. 1801: φεβρουαρίου 2: Τεργεστίαν.

Καὶ ὅτι μοι πεπεισμένον εἰλημμένα ἢ τὸν πεπεισμένα.

,, Λαβὼν, καὶ ἀναγνὺς ἄπαξ ἢ καὶ δεύτερον τὴν τῶν πόνων βίβλον, καὶ ἀδηνὴς καὶ αὐ αὖθις, πάλιν ἔχοντα, αὐλήσεμεν, ἀξιοῦν λαῦλα τῆς δόξης ἀποδοχῆς· αὐτὸ δὲ ἐν ὀφθῆς πάνυ αὐλήσαμεν, ἀπρεπὲς ἔκρα ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ μεγάλον ἄμμον πολυπρεπέν, ὅλι ἔπαιρος, ὅσον ἐξῆ, λόγο καὶ ὁδόν· σοῦτο ἴδιον καὶ γεωγραφικόν, ἵνα καὶ ἐμοὶ σοῦ ἐξ ἀποστάσεως ἐστὶ ἢ πανόξη ἢ ἀνθῆ. σοῦς ἢ ἐφήμερις ὁπόταν σπεροαρτοδίκης, καὶ ὀνίνδης, καὶ ἄνδρες ἐν αὐλοσόφιον. ἀξιοῦμεν ἄλλος ὁ νῦν τοῦ ἐλλήνων, ὑποκινδύνευε αὐτὸν ἐὰν ἐφοσαίων. ὁ ἄρτος ὀλιγόδηρος, ἀμύστος ἐν ὀλίγῳ ἰχθὺς αὐλῷ ἀγοραφίᾳ, ἀγεχόμεθα σοῦς οὐ πάνυ. λαῦλα, καὶ ἀδίκω ὄλος σοῦ, ὁ Θεόνοφῆ. 1801: μαρτίου 5: αὐ Τεργέστῃ.

Τῷ φανερωτάτῳ, ἐλλογιμωτάτῳ τε, καὶ θεοφεστέστῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἑλλάδος, καὶ Δομνίκῳ πάπᾳ κυρῷ Ἰωάννῃ· πάπῳ, τῷ τιμιωτάτῳ μοι δεσπότῃ!

,, Πρῶτον μὲν βασιλῆ, δεσπότα φανερώτατε, ὕδωρ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος σταμοῦ σοῦ ἀνδρὸς χωρεῖν τε, καὶ ἀγεῖν, καὶ μηδενὶ ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεῖ ἄλλον ἔχοντος, ἢ τῶν χεῖρῶν αὐλῆσθαι, σεσωκότα λόγος, ἵνα μὴ ἢ σωτία τὸ τοῦ ἀνθρώπου σύμμορον παρέχειν ἀφανεῖς γάνης. Σοὶ δὲ ἀπὸ τῶν παρόντων Θεόδωρε τοῦ Προδρόμου τὸ σεσεύσια τὸ ἀρέσκοντα σεσωρεύοντα ἀναλίδωνα παρὰ σίκλῳ ἢ ἥτον, καὶ μηδενὶ ἐξ ὁλκῶν πλοῦτος ἐξῆ καὶ ὧν, ἵνα δὲ τῶν πολλῶν, ὧν ἐκάστοτε ἀποφαίνω τὰ ἀγαθῶν, σιγνωμοσύνης ὑπερφυῆ δῶρα σημειώσαιον, ἀλλὰ μηδενὸς αὐξήσεσθαι διαλογόμενα, ἀλλ' ἢ τοῦ, καὶ θεοφανεῖς κῆτος, σῴζῃ θεός σε σῴζον αὐτοῖς συνηδίνας ἐπαρρεπόμενα. παραγὰς γὰρ καὶ πάντας τοὺς ἀληθεῖς λόγον ἀρχιεπαίνως τε, καὶ χεῖρομηκέως τοῖς ὀρθοῖσιν ὁρθοδόξοις, σκόπος αὐ σε εὐθαλῆς, καὶ σῴζῃς ὑποδοχῆς τοῦ ἀλῆθῶς, ἄλλε δὲ σαρκικὰ τε, καὶ πάνυ σπάσιν τοῖς αὐτῆς κακίστοις ἤλυσφῆς δ' Ἀποστόλου Θεοῦ ὀνομαστῶς ἄδοντα. ἀλλὰ μὲν δὲ πάνυ δὲ σπανίῳ ὀνόματος χάριν, ἢ σε Σαμωνᾶ ἄλλον τῷ ὀνομαστῷ Ἰερεμίᾳ

νεύσῃς, ἢ δέ, διὰ τὴν εἰδῶν μετοῦν ἑαυτοῦ διαφέρομαι ὁ ἔλα, μετὰ ἐκπαγχῶ τοῦ στόμα:
ἵνα σοι θεραπεύσωμεν πωμοσόλεων καθήρουνος, καὶ φιλοφρεοῦ αὐτὰς σφιδάλσουνος, οὐ:
κέτι δέ, καὶ αὐτοσοπάσεως σε θεραχόνεν. Ἢ δαί; Ὁ ἐκ φύσεως αὐτόνος σοι μωσαϊκῆς θεράπλος,
καὶ ὁ θεὸς τῆς δεξιᾶς δεξιᾶς ἐκ μεγαλυδύς, καὶ ὁ θεὸς σαύλας σφοῦ, καὶ ἀγένεστον ἐκ γῆς ἐκ παρά
φοσμίσεως, οὐ ἄμα τὸ ὀρθιναί σε ἢ σταυραλιῶν σε σοίμιν, ἢ σφεαν ἔχε τε, καὶ ἐδαύμασεν
ὅτι διὰ σέ ὀδαίμων χεσιανιθῆ σε χαθῆ, σφιμεά ἐαῦτα τὰ κτιθέρα τὸ θεοσφυγῶ σε ἢ σκέ:
σῃ τὰ σαεσύλα σοισμαλία; Διὰ ἐαῦτα ἐίων σοῖ τὰς χῆρας ὀρέγρο, καὶ σὲ κὶ αὐτίζῃν αἰτίγρδε
μὴ κάνωμεν θῆς τῶν κόλεων σε ἐκαίσεν λίαν, καὶ λιφερὰ θερμῶς, καὶ μὴ κέτι σφιλέρεν αὐτοῦ
δέκην φοκκοσθίναι, καὶ ἐκ, τὴν αἰτεῖαν, θεραστὰς μεδὲ ἀσαλοχῶ δὶ ἰσχυρίζονται, ὅτε τὸ ὄχον
ἐκ τῶν μετοῦν χορδὰς ζανίζεται, ἐκῶδι καὶ τὸ μέεος ἐκ ἑαυτοῦ πλοκκδίνε, σταεῖδεν εὐ σφίσιν
αὐτοῖς ἔχονα σταιαν ἄμα, καὶ ἰσχνεαι. Δέζας δέ, σαυκεῖδε, καὶ χαεῖσπαζιτε δέσο:
κε, μεὶ σφίνφας ἐκ αὐκαιδεμῆν σοι ἑαυτὴν δέκον, μεὶ ἐκ ἐκ τὸ αὐκαιδεῖς αὐτὴν ὀσοκρῶν
σταῦτόνος, ὅτ, αὐδ' ὧν αὐδαῖν ἐκ ὑμεῖρα σχολὴ ἀσοκέκαιν ἀφθόνον χαεῖον σε, χῆρας ἄφον
θεοκύριον, αἰτῆλαί σοι ἑαυτὴν μακραίωνα, καὶ σαυσδαίμονα, ὅσους ἐστῶν σῶν μονοτὸ ἐκ ἀρ:
χὴν καὶ σὲ ἐκέσον σφιφεοντῶν φιλόλογον, σαεαμῦθεῖς, καὶ ὀσοδοχῶν δὶ ἐδὲ ἀὐλη:
χαίνῃν, ὦ θεὸς ἢ λόγος ἄσαυλον σὲ φιλοφεοντῶν! Ἐστίγεαμμα σαεφικόν.

Ὑστάτη μὲ λαίβαν ἐῶν ἔρωτι
σώκος σοίμιν, διαλόκα θῆκε
πασδοεθῆ, ῥαυλαῖ, ἄμιθον ἔχε
σοῖμα μαγίτας.
νῦν δ' ἰωαννίδῃ ἐλαυνῶνος
κὶ ἄλλον ἀρνᾶς θεόθεν, ἢ θῆτον
αἰτεῖθῃς ἔρα· πόῃδε φαῖνεν.
φαίδιμε ὄλλος!
Κὴ γὰρ ἔρμω σᾶσι βοῶν ἔδῃζεν
ἰδρύφν μετόῃς ἐμῆς, ν ἐμεν ἐς,
δοῖς χεκὼν, ἄρλος, ἢ σέλῃν θυλῆσιν,
ἱρὰ δὶ δὲ ἀόκων.
Θερὸν δὲ ἐῶ ἡῶ, δὶ ἔσον ἐκεῖν οὐ
κόμμον ἢ ὄλλαλον, ἐπὶ σοδοῦνα
θεοφάλφωνῆ αἴῃν ἀῃῆλον,
ὄῃῆον ὄλλος!

(ἐν 22: μαρτίου. 1801.)

Ἐκ ὑμέτερος θεοφεστάτου φίλος ὑποκλινεστάτος δῆλ ὁ Κ: Μ: Ἰωαννῆς. Ὑπογραφὴν ἐκ χειρὸς.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens